

Slo så hardt

Sondre Justad

Du ble aldri kjent med mæ
Vi to fikk aldri en ordentlig sjanse
Han du møtte va ikke på plass i sæ
Bare hodet såvidt over vannet

En ufruktbar besettelse
Kor alt hadde samme farge og samme smak
Men samtidig en fornektelse
Det ble umulig å klar å bygg noe av

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede
Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede
Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei

Ga dæ ikke plass til å kjenn
Ga alt uten å gi noen ting
Lot dæ bare vær der og vent
Mens æ kjempa mot vinden

Æ drømte kanskje litt for stort
Litt for mye, litt for tidlig
Og æ ville ikke kjenn det æ gjor
Men aldri før har det gått like dypt

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede
Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede
Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei

Det va ingen som stjal lyset, ingen som drakk det opp
Æ prøvde mæ på frihet før sannhet
Og du gjennomskua det
Ga mæ en sjanse men æ turte ikke

Æ sa æ hadde leita etter dæ
Du meinte æ bare leita etter svar
Og at de vil kom en vakker dag
Hvis æ tør å still spørsmålan

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede
Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei

Det slo så hardt, men æ kjempa imot
Prøvde å hold det nede

Så alt gikk i samme skåla, men mellom to stola
Og vi kom oss ingen vei